

Temppelirahasto.

Rakkaat Ruusu-Risti veljet!

Olemme Tammikuun Ruusu-Rististä lukeneet johtajamme asiallisen, syvästi innoitetun kirjoituksen „Temppelirahasto“, jossa hän sanoo: „Temppelirahasto“ tulee ainakin aluksi perustumaan jäsenten jokapäiväisiin uhreihin, ja sen varoja kootaan seuraavia tarkoituksia silmälläpitäen: 1) oman talon aikaansaamiseksi Helsingissä, joka talo on oleva liik-keemme päämaja, keskustemppele ja ensimmäinen opisto (käsittäen kirjakaupan, luku- ja kirjastohuoneita, vierashuoneita, kahvilan y. m.); 2) oman maatilankin hankkimiseksi kansanopistoinen j. n. e.; 3) henkisen työn, kirjallisuuden j. n. e. tukemiseksi; 4) lainaus- ja avustuskassan luomiseksi seuran jäsenille“.

Tässä seisomme nyt, me ruusu-ristiläiset, käytännöllisen tosiasian edessä, joka odottaa, että meidän harrastuksemme pukeutuisi tekoon. Johtajamme on puolestaan osoittautunut olevansa ainutlaatuinen henkisen työmme uranuurtaja ja työntekijä, ja nyt kysytään ja odotetaan: kykenemmekö me puolestamme alistamaan aineen ja taloudellisen mahdin muodostumaan niiksi aineellis-ulkoisiksi temppeleiksi, niiksi temppelein esikartanoiksi ja suojiksi, joita Johtajamme työn jatkuva menestyminen toivoo, edellyttää ja tarvitsee. Tässä kysytään meiltä, onko meidän uskomme henkisyteen suurempi kuin aineen hitaus ja vastustus, niin että me ihmisinä ja henkiolentoina jaksamme saada iloisen yliotteen aineesta, taivuttaaksemme sen henkeä palvelemaan.

Kun tämä aineen alistaminen tulee „ainakin aluksi perustumaan jäsenten jokapäiväisiin uhreihin“, niin toimitetaan kaikille ruusu-ristiläisille erikoinen sitoumus, jonka he täytettynä heti palauttavat jommallekummalle Temppelirahaston hoitajalle, sekä erikoinen säästötalokko, jonka he tyhjentävät heinä-, loka-, tammi- ja huhtikuun 1 p:nä lähettääkseen rahat, jonka ohella kerääjän tulee ilmoittaa nimensä ja säästölaatikon numero, herroille Woldemar Thesleff tai Yrjö Rimppi, joiden postiosoite on Helsinki, edellisen Uudenmaankatu 11. (Kesällä Vääksyn Kanava), jälkimäisen Vuorikatu 18 F. 26. Sillä „Temppelirahaston“ hoitajiksi — joka rahasto on Ruusu-Ristin Johtajan ja Neuvoston valvonnan alainen — ovat mainitut veljet valitut.

Sekä rohkaisuksi että asian valaismiseksi tahdomme vielä lisätä, että kun me tuemme tällaisen rahallisen uhruksen päivittäin, niin on hyvä ensin järkevästi harkiten ajatella, mikä on se normaalisumma, minkä me päivittäin tähän „Temppelirahastoon“ uhraamme. Päästyämme tästä selvyteen, teemme sitten uhruksemme jatkuvasti, positiivisesti, iloisen luottavasti. Täten harkittuna tekona sisältyy uhruksemme yhtenä osana jokapäiväiseen ravintoomme, ja on sillä silloin Karman laillinen käsi ja siunaus mukanaan.

Lopuksi annamme puheenvuoron Johtajallemme, joka mainitsemissamme „Temppelirahasto“ nimisessä kirjoituksessaan sanoo: — „Keskustelussa selvisi totuuden voimalla, että jäsenten tuleva tehtävä olisi todistaa uskonsa ja luottamuksensa Ruusu-Risti-asiaan suurilla aineellisilla uhrauksilla. Vuosi vuodelta olivat seuramme jäsenet osoittaneet, mitä kauniita tuloksia vapaaehtoinen jäsenmaksu voi aikaansaada, mutta todellisuus seiso i tulevaisuuden haahmossa edes-sämme kysyen: oletteko uskoneet niin voimakkaasti kuin ihminen saattaa uskoa? Oletteko uhranneet niin paljon kuin olisitte voineet? Oletteko valmistunut yhteisvoimin uuden ajan yhteistyöhön? Aika odottaa, että pystytätte temppelein, aika odottaa, että rakennatte opiston, aika odottaa, että osaatte järjestää elämänne toisille esimerkiksi, niin ettei teidän kesken puutetta ja kärsimystä ole. Jos tahdotte olla maan suolana, antakaa älynne ratkaista pahat pulmat, jos tahdotte olla maailman valona, antakaa rakkautenne valo loistaa ihmisille iloksi ja opetuksiksi. Jos tahdotte olla Kristuksen seuraajia, tehkää mitä hän on käsenyt“.

Suunitelmamme ovat suuret ja meidän on tietysti saatava kokoon miljooneja. Kansan käsi on karttuissa emmekä epäile tuumamme toteutumista askel askeleelta.

Kuitenkin tahdomme sanoa, niinkuin aina Ruusu-Ristissä: Kaikki johtukoon rakkaudesta, kaikki tapahtukoon vapaaehtoisesti. Ei kukaan ole pakotettu ottamaan keräykseen osaa. Jokainen ratkaiskoon itse omantuntonsa edessä, kykeneekö hän siihen — ja missä määrin — ja onko hän siihen halukas. Vuosikokous pääsiäisenä yksimielisesti antosiunauksensa Temppelirahasto-aatteelle ja -asialle.

Tietysti tilapäisetkin lahjat, testamentit y. m. ovat tervetulleita. Jatkuva jokapäiväinen uhrikeräys rajoittuu Ruusu-Ristin jäseniin, mutta ystävät ja asianharrastajat voivat kyllä muistaa rahastoa tilapäisesti. Lopuksi sanomme vain: Olkoon Mestarin siunaus mukana tässä työssä!

Helsingissä toukokuun 1 p:nä 1927.

Veljellisin tervehdyksin

Teidän

RUUSU-RISTIN NEUVOSTO.